

[Krarup.]

Aarets første 6 Maaneder for derefter at faa Nul og Nix i de sidste 6 Maaneder. Hvis han ikke ønsker, at Staldene skal staa tomme, er han henvist til i Aarets sidste Maaneder at købe Svinekort. Men saa kommer han ud for en ny Uretfærdighed, for Prisen paa Svinekortene vil efter alt at dømme blive lav i de første Maaneder af det kommende Aar; naar de Foraarsgrise, som normalt skal leveres hen i Efteraars-tiden, bliver ført til Markedet, vil Svinekortprisen derimod stige. Det vil sige, at den paagældende faar ingenting ud af sine Kort, naar han skal sælge dem, men at Prisen bliver høj, naar han senere paa Aaret skal købe Kort.

Som Lovforslaget nu foreligger med en for mange uforstaaelig Tilslutning fra Landbrugsraadet, er der ikke meget Haab om betydende Ændringer. Jeg har i hvert Fald kun een Trøst, nemlig den, at der er et gammelt Ord, der siger, at Vorherre sørger for, at Træerne ikke vokser helt op i Himlen. En Gang standser vel ogsaa denne Udvikling, saa der kan blive lidt mere ligelige Kaar for Landbruget at arbejde under.

Jeg maa karakterisere Lovforslaget som skelsættende og ensidigt, og jeg maa beklage, at det foruden at skabe store, virkelig store økonomiske Vanskeligheder for det større Landbrug vil skabe en Bitterhed, som allerede er kommet til Orde igennem en Udtalelse fra Tolvmandsforeningerne, hvoraf det fremgaar, at de kunde tænke sig at prøve Ordningens Lovlighed ved Domstolene.

Det vil fremgaa af disse Bemærkninger, at mit Parti er højst utilfreds med det foreliggende Lovforslag, og at jeg som dansk Landmand beklager dets Fremsættelse. Det er udarbejdet af Landbrugets egen Organisation. Den kunde ellers nok have givet Regeringen Æren for det, og ligesom en nordjysk Landmand siger jeg, at jeg hellere vil være udsat for et Frontangreb fra Regeringen end for et Angreb i Ryggen fra mine egne Standsfæller. Jeg tillader mig at anbefale det høje Ting at stemme imod det forelagte Lovforslag.

Oluf Johansen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de to Lovforslag, som er til Behandling her under et, og jeg vil i Tilslutning til de Udtalelser, som er fremført om, at man ønsker Lovforslagene gjort til Genstand for en hurtig og velvillig Behandling, tilsige mit Partis ubetingede Støtte til deres Gennemførelse.

Om begge de to Lovforslag — og det samme gælder til en vis Grad de andre, der

staar paa Dagsordenen — kan man sige, at det ikke er her, det foregaar. Disse Lovforslag kommer til Rigsdagen som Ekspeditionssager, de kommer paa Grundlag af et Forlig, som er sluttet inden for Landbrugets Organisationer, og som nu foreligger til Afgørelse for Rigsdagen. Resultatet af dette Forlig er bygget paa den Opfattelse, at der er en nøje Forbindelse ikke blot mellem Flæskeprisen og Kornprisen, men ogsaa mellem Produktionsvilkaarene for de to Indtægts-grene, og naar jeg bedømmer Lovforslagene ud fra mine Synspunkter, finder jeg, at Hensigten er naaet, hvad Prisforholdene angaar.

I de sidste Aar har Prisforholdene ændret et og andet inden for Landbruget. Vi har under de lave Kornpriser lagt store Byrder over paa det mindre Landbrug til Fordel for det store. Vi er nu i en Situation, hvor stigende Kornpriser har skabt en rentabel Kornproduktion for det store Landbrug. Det er da naturligt, at man tager det i Betragtning ved Bedømmelsen af disse Forhold, at Forrentningsprocenten er lavest for det mindre Landbrug. Hvor er det ejendommeligt, at der hos dem, som gaar imod disse Forslag, aldrig har været Skrupler, naar det gjaldt om at sikre det store Landbrug Fordele! Men det maa jo være en Livsanskuelse, der her ligger bag de Herrers Opfattelse. Den Deling af Produktionsforholdene, der er lagt til Grund for Lovforslagene, er efter min Opfattelse helt naturlig. Hvor ofte er det ikke sagt af det store Landbrugs Repræsentanter: Giv os en ordentlig Kornpris, giv os en rentabel Kornpris, saa kan det mindre og mellemstore Landbrug faa Svineproduktionen. Det sagde man, da Kornpriserne var daarlige, og særlig da Slakterigrise kostede 50—60 Kr., men nu da der er Forretning i Svineproduktionen, ønsker man begge Dele, baade en forhøjet Kornpris og at bevare Svinekortene. Det kan man naturligvis ikke faa; der maa være en naturlig Forbindelse mellem de to Ting.

Med Hensyn til hele dette Spørgsmaal ønsker jeg at fastslaa, at den Fordeling, der her er truffet Bestemmelse om i Henhold til Overenskomsten, er fastlagt af Landbrugets egne Mænd. Men jeg maa tilføje, at man var ude for store Vanskeligheder. Som det er sagt af andre Ordførere her i Dag, var der et stærkt Tovtrækkeri mellem de forskellige interesserede Parter, og for mig at dømme saa det ud, som om man gennem alle de Forhandlinger, der har fundet Sted, havde den Vanskelighed, at man stadig ikke kunde komme paa Talefod og forstaa hinanden, end ikke med Landbrugsministeren som